

EUROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Odbor za ustavna pitanja

2014/2252(INI)

7.5.2015

MIŠLJENJE

Odbora za ustavna pitanja

upućeno Odboru za pravna pitanja

o godišnjim izvješćima za 2012. i 2013. o supsidijarnosti i proporcionalnosti
(2014/2252(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Kazimierz Michał Ujazdowski

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za ustavna pitanja poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

1. s tim u vezi pozdravlja činjenicu da Komisija prethodno provjerava jesu li njezini prijedlozi potrebni i mogu li države članice u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve predviđene aktivnosti, te da obrazlaže svoje postupke u pogledu načela supsidijarnosti i proporcionalnosti u skladu s člankom 5. Protokola o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; snažno ističe važnost koju procjene učinka imaju za jamčenje poštovanja tih dvaju načela u pripremi zakonodavnih prijedloga; jednako tako naglašava da bi jamčenje poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti također trebalo biti prioritet Komisije pri ocjeni postojećih politika EU-a;
2. podsjeća da je supsidijarnost zaštićena i činjenicom da se nijedan europski zakonodavni akt ne može usvojiti bez odobrenja velike većine nacionalnih ministara (koji odgovaraju nacionalnim parlamentima) u Vijeću;
3. napominje da je u praksi supsidijarnost problem samo za mali broj zakonodavnih prijedloga, čemu je dokaz činjenica da postupak „narančastog kartona” nikada nije pokrenut, a da je postupak „žutog kartona” pokrenut samo dva puta u šest godina; smatra da nacionalne parlamente vjerojatno zanima sadržaj prijedloga, a ne samo supsidijarnost te prima na znanje da mnogi nacionalni parlamenti rade na jačanju vlastitih postupaka kojima mogu utjecati na stajalište koje je pojedini ministar usvojio u Vijeću;
4. prima na znanje da Unija na temelju načela supsidijarnosti, kako je navedeno u ugovorima, u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti djeluje „samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije”; ističe da supsidijarnost, neutralno pravno načelo povezano s pojmom optimalne razine djelovanja, može biti korisna kad okolnosti to zahtijevaju ili da se prošire aktivnosti Unije bez prekoračenja njezinih ovlasti ili, obrnuto, da se ograniči ili zaustavi djelovanje Unije kad ono više nije opravdano;
5. ističe da bi primjena nadležnosti Europske unije trebala biti nadahnuta načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti kako je navedeno u članku 5. UEU-a; pozdravlja činjenicu da su institucije Europske unije i nacionalni parlamenti 2012. i 2013. pomno nadgledali poštiju li se ta dva načela;
6. cijeni rad Odbora za procjenu učinka na pitanjima u vezi sa supsidijarnosti i proporcionalnosti pravnih mjera te poziva na jaču suradnju s Odborom regija i Odborom AFCO u vezi s oba povezana pitanja već u ovoj fazi postupka;
7. poziva na redovito savjetovanje s lokalnim i regionalnim parlamentima, a ne samo o pojedinim pitanjima;
8. napominje da valja istaknuti porast razmjene informacija među nacionalnim parlamentima

uporabom sustava IPEX te prima na znanje porast broja obrazloženih mišljenja koja su objavili nacionalni parlamenti (+ 9 % 2012., + 25 % 2013. godine); pozdravlja aktivnije sudjelovanje nacionalnih parlamenta u europskom zakonodavnom postupku, posebno u analizi zakonodavnih prijedloga prema načelima subsidijarnosti i proporcionalnosti;

9. ističe da su nacionalni parlamenti 2012. i 2013. pokrenuli postupak „žutog kartona” u kontekstu mehanizma kontrole poštovanja načela subsidijarnosti; stoga smatra da su nacionalni parlamenti poboljšali svoju sposobnost uporabe ovlasti kojima raspolažu u okviru mehanizma kontrole poštovanja načela subsidijarnosti; snažno potiče nacionalne parlamente na daljnji razvoj međusobne suradnje kako bi u potpunosti iskoristili ulogu koja im je dodijeljena postojećim ugovorima;
10. svjestan je da mnogi nacionalni parlamenti žele utjecati na sadržaj zakonodavstva, a ne samo komentirati relativno mali broj slučajeva u kojima subsidijarnost može biti sporno pitanje; pozdravlja doprinose podnesene Komisiji u okviru Barrosove inicijative; smatra da je najučinkovitiji način da nacionalni parlamenti ostvare takav utjecaj oblikovanje stajališta kojim ministar predstavlja njihovu državu na sjednicama Vijeća te da se razdoblje od osam tjedana može koristiti i u tu svrhu;
11. i dalje smatra da europske institucije moraju omogućiti nacionalnim parlamentima da provode nadzor nad zakonodavnim prijedlozima i da bi u skladu s time Komisija trebala detaljno i opsežno objasniti razloge za svoje odluke koje se tiču subsidijarnosti i proporcionalnosti;
12. ističe svoju obvezu da zajamči poštovanje načela subsidijarnosti i proporcionalnosti ocjenama svojih zakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi, evaluacijama procjena učinka Komisije *ex-ante* i stalnom ocjenom moguće dodane vrijednosti za EU te „cijene neujedinjene Europe”;
13. međutim, napominje da većinu mišljenja nacionalnih parlamenta podnosi samo nekoliko domova nacionalnih parlamenta te potiče druge domove da se više uključe u europsku raspravu;
14. smatra da bi rasprava o produženju razdoblja kojim nacionalni parlamenti raspolažu za objavljivanje obrazloženog mišljenja u skladu s člankom 6. Protokola o primjeni načela subsidijarnosti i proporcionalnosti mogla dovesti do rezultata u cilju utvrđivanja mogućih poboljšanja postojećeg zakonodavnog okvira; smatra da bi se u međuvremenu navedeno razdoblje, kojim nacionalni parlamenti raspolažu za objavljivanje obrazloženog mišljenja, trebalo fleksibilno mjeriti; napominje da svaka izmjena ovog roka podrazumijeva izmjenu Ugovora; stoga preporučuje da se pravodobno pokrene razmatranje ovog pitanja kako bi se rasprava o uključenosti nacionalnih parlamenta mogla održati prije sljedeće izmjene ugovorâ; naglašava da bi se uloga regionalnih parlamenta mogla razmotriti u raspravi o produženju aktualnog razdoblja kojim raspolažu nacionalni parlamenti, kao i pitanje resursa kojima raspolažu nacionalni parlamenti; također poziva Komisiju da se izjasni o pitanju inicijative uspostave postupka „zelenog kartona” za nacionalne parlamente;
15. vjeruje da bi, s obzirom na svoje iskustvo, nacionalni parlamenti mogli značajno doprinijeti europskoj raspravi i postupku donošenja odluka; stoga potiče nacionalne parlamente da u potpunosti iskoriste nadležnosti koje su im dodijeljene postojećim

ugovorima te da nadalje razvijaju međusobnu suradnju;

16. predlaže da se kao jednu od novih mjera razmotri postupak „zelenog kartona” prema kojem bi nacionalni parlamenti mogli pokrenuti postupak donošenja europskog zakonodavstva i time imati konstruktivnu ulogu u izradi zakonodavstva na europskoj razini; smatra da bi se takav postupak mogao uspostaviti dobrovoljnim djelovanjem Komisije te da ne bi zahtijevao izmjenu ugovorâ;
17. ističe da su nacionalni parlamenti 2012. prvi put upotrijebili postupak „žutog kartona” u vezi s načelom supsidijarnosti kao odgovor na prijedlog uredbe Komisije o ostvarivanju prava na pokretanje kolektivnih radnih sporova u kontekstu slobode poslovnog nastana i slobode pružanja usluga (Monti II); prima na znanje da je Komisija, iako je zaključila da načelo supsidijarnosti nije povrijedeno, prijedlog povukla zbog nedostatka političke podrške; primjećuje da je drugi postupak „žutog kartona” pokrenut 2013. kao odgovor na Komisijin prijedlog uredbe Vijeća o osnivanju Ureda europskog javnog tužitelja (UEJT); prima na znanje da je Komisija zaključila da je prijedlog u skladu s načelom supsidijarnosti te ga je odlučila zadržati;
18. ističe golemi potencijalni učinak koji bi odluke donesene na razini EU-a o zaključivanju međunarodnih trgovinskih sporazuma poput TTIP-a, CETA-e i drugih mogli imati na sposobnosti regionalne i lokalne samouprave, uključujući odluke o uslugama od općeg gospodarskog interesa; poziva Komisiju i Vijeće da u pregovorima o međunarodnim trgovinskim sporazumima u potpunosti uzmu u obzir načela supsidijarnosti i proporcionalnosti te da Europskom parlamentu podnesu izvješće o njihovim potencijalnim učincima na supsidijarnost;
19. prima na znanje da obrazložena mišljenja nacionalnih parlamenta upućuju na postojanje različitih tumačenja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti; u tom smislu podsjeća da je načelom supsidijarnosti, kako je navedeno u ugovorima, Europskoj uniji dopušteno djelovati u područjima koja nisu u njezinoj isključivoj nadležnosti „samo ako i u mjeri u kojoj ciljeve predloženog djelovanja države članice ne mogu dostatno ostvariti na središnjoj, regionalnoj ili lokalnoj razini, nego se zbog opsega ili učinka predloženog djelovanja oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije”; jednako tako podsjeća da „na temelju načela proporcionalnosti, sadržaj i oblik djelovanja Unije ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje ciljeva ugovorâ”; potiče nacionalne parlamente da pri ocjeni poštovanja načela supsidijarnosti i proporcionalnosti budu dosljedni UEU-u; nacionalnim parlamentima i europskim institucijama snažno preporučuje da razmjenjuju mišljenja i prakse nadzora supsidijarnosti i proporcionalnosti.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU

Datum usvajanja	5.5.2015
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Mercedes Bresso, Fabio Massimo Castaldo, Kostas Chrysogonos, Richard Corbett, Esteban González Pons, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Jo Leinen, Morten Messerschmidt, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Paulo Rangel, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Claudia Tapardel, Josep-Maria Terricabras, Kazimierz Michał Ujazdowski
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Max Andersson, Sylvie Goulard, David McAllister, Cristian Dan Preda, Viviane Reding